

הממשלה

מי פירק

את פארוק

בגממה פפוקים תמימים

גולדה גולדה מאיר

תהום של בורות

גולדה היתה שוב מזוועת. היא עמדה על הדוכן בוועידת מועצת-הפעולות, וסיפרה מה היה הדבר שזיעזע אותה:

"מה לעשות, אינני מקבלת את כל התור רה הזאת של שני צדדים (יהודים וערבים), שניהם שווים. אינני מקבלת כתיבה של סופר חשוב, מחנך, ואומרים שמחנך מצויין, שכותב ששלום יבוא כאשר יהיה דור בישראל שישתחרר מהטראומה של אושוויץ, ויהיה דור ערבי שישתחרר מן הטראומה של 1943."

גולדה הבחינה בפליאה בפני מאינוותיה, ומיהרה להסביר:

"אל תתפלאו אם משהו לא יודע מה זה 1943. גם אני לא ידעתי מקודם מה קרה ב-1943. במילחמה נגד היטלר, נתגלה לבריטים שארמון המלך במצריים, פארוק, וכל הסביבה שלו, זה מרכז של פרינאציוס. בבוקר בהיר אחד סוכבו את הארמון טנקים בריטיים. או זו טראומה של ערבים — לא נתנו לפארוק חופש

קרב למרכז מצריים, החלו הבריטים דואר גים לעורף צבאם. הם הציגו למלך פארוק אולטימטום גס: למסור את השילטון בידי אדם המקובל על הבריטים, מוצטפה נחאס באשה* ולא — יסולק פארוק מכיסאו ויוגלה לדרום-אפריקה. לחיזוק התביעה, הוקף הארמון בטאנקים בריטיים, לעיני העם המצרי כולו. עד לאותו זמן היה פארוק מלך צעיר, יפה-תואר ומקובל על הבריות. הוא רכש את אהדת עמו כאשר עלה לשילטון, ור פטר מייד את שרי אביו, המלך פואד. אולם תחת הלחץ, התמוטט פארוק, הוא נכנע לאולטימטום. באותו רגע איבד את עולמו. הוא נשבר אישית, ומאז החל משמין ומירדרר. הגוער המצרי, ובראשו קציני-הצבא הצעירים, מאסו בו והיפשו דרך החזיר לעצמם את הכבוד הלאומי.

המנכ"ל פארוק (1940) גולדה לא ידעה

ההשפלה הלאומית הנוראה — קבעה את דמותו המדינית של דור שלם.

הקיצוניים, כמו סאדאת, ביקשו לעזור לגרמנים נגד הבריטים, ונכלאו. בכלא למד סאדאת גרמנית, תוך קריאה בתרגום הגרמני של רומן בלשי אנגלי. המתונים יותר הקימו מחתרות למילחמה ב"בוגר דים" ולטיהור מצריים מן המישטר ה"מושחת".

המהפכה המצרית של 1952, המאבק של עבד-אל-נאצר לסילוק הבריטים מן ה"תעלה ב-1954, הלאמת חברת התעלה ב-1956, ואפילו שיקוליו של סאדאת שגרמו למילחמת יום-הכיפורים — כל אלה הושפ"עו, יותר או פחות, מאותה טראומה של 1943.

היה צריך להיות ברור למנהיגי ישראל שבכל ויכוח מצרי על פתיחת מילחמה — ימלא הרצון להחזיר למצריים את כבודה תפקיד חשוב, ואולי מכריע. שום מנחגי מצרי שחי ב-1943 לא יכול היה להשלים עם כיבוש זר של ארמה מצרית.

אבי המחדלים. לעגה של גולדה למאורעות אלה מסביר הרבה מן השגיי אה הרוח-האסן של ההנהגה הישראלית. גולדה היתה מראשי המחלקה המדינית של הסוכנות בימי המלחמה — ובכל זאת אין לה, לדבריה, מושג על מה שהתרחש במצריים. עמיתיה, והיא-עצמה, ערכו את העסקה-הביש במצריים ב-1954, כדי למנוע את הוצאת צבא-הכיבוש הבריטי מאיזור התעלה. הם תמכו בבריטים ובצרפתים ב-1956, על רקע הלאמת תעלת-סואץ. הם לא הבינו לפני יום-הכיפורים 1973 את הצורך המצרי במחיקת ההשפלה.

יתכן שהמחדל הנורא של יום-הכיפורים היה נמנע, אילו שלטו בישראל אנשים שהיו מצויים יותר במניעי המצרים וב"תולדותיהם. אבל בשביל גולדה, אלה הם דברים מגוחכים. על כן התפארה השבוע בפני הפועלות: "גם אני לא ידעתי."

מוצטפה אינחאם סאדאת לא טלח

לעזור לנאצים, והטראומה של הצד השני זאת הטראומה של אושוויץ.

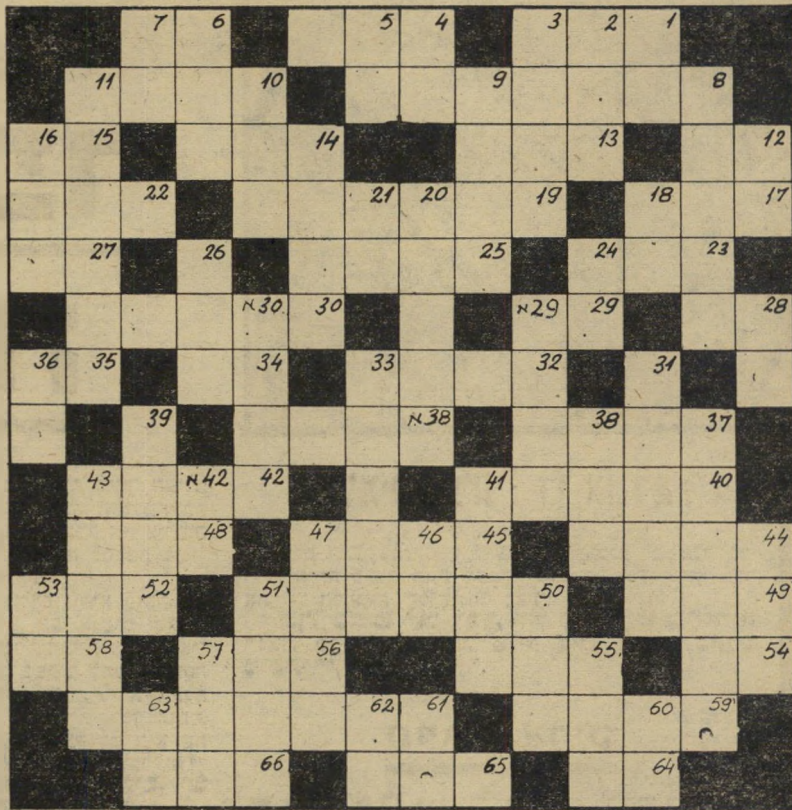
"מה לעשות? אני לא מקבלת את זה!"

רומל במצריים. לא בכל יום מודה ראש-ממשלה בבורות תהומית לגבי ה"היסטוריה והרגשות של העם, שעימו היא אמורה לנהל משא-ומתן לשלום. ולא בכל יום היא מתפארת בזה שהיא מזוללת בהם.

המאורעות של 1943 היו נקודת-מיפנה בתודעת העם המצרי, שבביל דור מצרי שלם — ובכללו גמאל עבד-אל-נאצר, אנואר אל-סאדאת וכל השליטים הנוכחיים של מצריים — היתה זו הטראומה המרכזית של חייהם. אי-אפשר להבין את התנהגותם כיום, מבלי לדעת זאת — כשם ששום ערבי לא יבין את ישראל אם הוא מתפאר בפומבי שמעולם לא שמע על אושוויץ.

ב-1943, כאשר הצבא הגרמני-איטלקי של המרשל רומל עמד על אדמת מצריים, באל-עלאמיין, קיוו רבים ממשטב הנוער המצרי לניצחון הגרמנים. לא האהדה לנאצים הדריכה אותם, כפי שנדמה ל"גולדה ברוב פשטותה, אלא הרצון לפרוק את עול הכובש הבריטי. המצרים האמינו, בתמימותם, שהכובש הגרמני-איטלקי יסלק את הבריטים, ויעניק למצרים (ולכל ה"ערבים) את העצמאות.

רגע של כניעה. כאשר התקרבו ה-

מאוזון: זמן; (65) שאינו מעובד; (66) היכנסו למכונית וצאו לדרך!
מאונך:

- 1) אולם, ברם; (2) לחות, רטיבות;
- 3) מדינה בדרום הודו; (4) מילת-שבועה;
- 5) רמז לגוף או לדבר ממין זכר; (6) פליט, שריד, ... מוצל מאש; (7) מכלי השחמת; (8) בערות; (9) בדיחות-הדעת;
- 10) כלל חיתוים; (11) בן 30 מאוזן;
- 12) מי שעדיין אינו אלוף; (14) מישמר, שמירה; (16) מידבש; (18) בן-ברק; (20) אמירה בקול נמוך; (21) קריאת-התפעלות;
- 22) משיבטי ישראל; (26) מעציה-יער;
- 28) אסיה-הפנימה; (29) מרמטכלי צה"ל וארכיאולוג נודע (ש"מ); (30) בירה אירופית; (31) תירוף, אמתלה; (33) אני מציה; (36) רצון, מסכן; (37) עוף דורס ממשפחת הליליות; (38) כינוי לאלוהים;
- 39) יחס-גומלין; (41) יישום; (42) הדרך הקצרה ביותר בין שתי נקודות; (43) עיירה בגליל המערבי; (44) דומיה; (46) קרס;
- 47) שומר; (50) ממחותרות ישראל; (51) מגן, צינה; (53) קידומת צרפתית; (55) מעט; (57) חבורה, מכה טרייה; (60) עמית; (61) רסיטי-לילה; (62) סופו של השלום; (63) מילת-תנאי.

- 1) מקל-כביסה, מהדק; (4) עיר איריר; מאית בה נערכו הקונגרסים הציוניים;
- 6) מידת-שטח השווה לעשירית הדונם; חג בכחוס ברומא העתיקה; (10) כי"ו ניו של מוטוליני; (12) אות, חג; (13) מוסד מישפטי גבוה; (14) מתק, טוב; (15) סיומת לרבות; (17) "רובריקה" בטו"פ; (19) מספריו הנודעים של נבוקוב; (22) עיר שנודעה בשוטיה המופלגים; (23) שיחיוי ממשפחת הוורדים; (25) אחיו של אברהם; (27) חומת מים; (28) אמונה; (29) גרו יאר (ר"ת); (30) מדינה איריר; פית, ירידה לישראל; (32) פסולת הסו"כר; (34) מכוני השם; (35) מצבת-זו"כרון; (37) מכוסה בוך; (38) קיבוץ לחופה המורחי של הכינרת; (40) אקטי דגט; (42) בית-מחסה לעניים ולזקנים; (44) מטבע ירדנית; (45) מן הבגדים שנשא הכהן הגדול על חוזה; (48) ודי למבין (ר"ת); (49) יחידת כסף קטן; (50) מלוא כל הארץ כבודה; (52) אלמנת מקבוצת ההולוגניים; (54) מטבע יפני; (55) כינויו של אחד מלוחמי ה-101 הנודעים; (56) לא-כשר; (58) פעיית הכבשה; (59) חווה מדינת היהודים; (61) ממציא הרדיו; (64)

חשבוע 1915

והזי חידה חשבונית. כל ריבוע מסמל סיפורה. לאותן הספרות יש אותם סיפונים. בעזרת של פעולות חיבור, חיסור וכפל, יש למצוא איזו סיפורה מציינ כל סמל של ריבוע.

